

De Molenbeekroute

Ooit heb ik geprobeerd om te achterhalen hoeveel Molenbeken er in ons Vlaamse land wel zijn. Onbegonnen werk. Alleen al in "het land van Aalst" zijn er een tiental.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat er ook "Molenbeekroutes" zijn.

Die in de Zwalmstreek is ronduit schitterend, al vergt ze een goede conditie want veel en lastig klimwerk.

Geïnteresseerde Brabanders

Wij fietsten evenwel de Molenbeekroute tussen Merchtem en Malderen, dat is in de Palmstreek

Deze Molenbeek ontspringt op volle 70m hoogte in Kobbegem. Ze stroomt bijgevolg opvallend snel een twintigtal km noordwaarts tot ze in Oppuurs van koers en naam verandert. De Vliet mondt ten slotte uit in de Rupel.

Onontkoombaar: het Kasteel Diepensteyn

Omdat de omloop met zijn geafficheerde 31 Km ons wat kort leek voor een lange zomerdag startten we vanuit Aalst en namen de Leirekensroute (de oude spoorlijn Aalst-Londerzeel, nu fietssnelweg) tot aan „Leirekenstatie" (1882) in Steenhuffel, de bekende tref- en startplaats voor allerlei fietsgenot. De spoorwegwagon staat er nog altijd

authentiek in de zon te blinken. Ook het kasteel van Diepensteyn zagen we met plezier terug. Een document toont aan dat het reeds in 1279 bestond en eigendom was van het geslacht Bouchout. Later was het in handen van de families La Marck, Van Maldeghem en de Lalaing. Oorlogen en de tand des tijds lieten het uiteindelijk totaal vervallen achter. In 1993 – het was toen al eigendom van de brouwerij Palm - werd het Steenhuffelse gravenkasteel volledig herbouwd op zijn oorspronkelijke grondvesten. Het is op dit domein dat de brouwerij Palm zich tevens inzet voor het voortbestaan van het Belgische/Brabantse trekpaard. Een levend cultuurpatrimonium en inderdaad al onlosmakelijk gekoppeld aan de brouwerij. Over Palm is al veel geschreven. Maar het volstaat in feite van het te proeven. Sedert 1747 schijnt er aan het begin van deze familiale en ambachtelijke traditie weinig of niets te zijn veranderd. Wij geloven het onvoorwaardelijk.

Tekst en foto's:
Freddy De Brauw

Tekstopmaak:
Armand Roegiers

En het kasteel drietorens

Even voorbij het Kasteel van Diepensteyn en na de „oversteek“ van de Molenbeek draait de route naar het noorden. Net voor je de spoorweg Dendermonde-Mechelen kruist, zie je rechts het kasteel en de kapel „Drie Torens“. Ook dit gebouw was al vermeld in de 12de eeuw onder de naam „hof te Ursene“, genoemd naar de familie die het tot in 1571 in bezit had. Het hof maakte oorspronkelijk deel uit van een globaal verdedigingsstelsel rond een motteheuvel in Londerzeel. De dag van vandaag heeft het een vierkant grondplan en ligt het in een uitgestrekt parkdomein. De hofstede, stallingen, warande, koetshuis en kapel maken deel uit van het geheel. De kapel die een beetje verdoken staat in het donkergroen werd in 1848 door architect Beyaert gebouwd (zijn afbeelding stond op de vroegere bankbriefjes van 100 fr.).

De huidige bewoners moeten onze camera voor een bazoeka hebben gehouden en in onze fietstassen kilo's explosieven hebben vermoed, want bij het nemen van een fotootje aan de ingangspoort hadden we nog net de tijd om voorbij het automatisch hek te glippen. Gered door onze „physical fitness“. Waar fietsen niet allemaal goed voor is...

Puur natuur

Aan „trappeken op“ is het even opletten want je mag het éénmanswegeltje naar links niet missen. Het kapelletje voorbij, een bocht naar rechts en dan gaat het noordwestwaarts, langsheen „het houten kruis“ naar de bossen van Lippelo. En verder langsheen de wijk „t zwaantje“, eventjes tot aan de baan Lippelo-Malderen die je direkt weer verlaat, om voorbij het „groenhof“ te rijden. Zoals de Molenbeek meander je nu door bos, geïsoleerde weiden, onveranderlijk met knotwilgen omzoomd en met een kloeke bruine brabander er in, en langsheen knap gerestaureerde hoeve(tje)s. Gewoon mooi. Vanaf nu rijden we zuid- en stroomopwaarts. Je hebt permanent visueel contact met onze Molenbeek. Vroeger dreef ze hier

wel een paar molens aan. Van de Herbodinnemolen die al in 1321 vermeld wordt, blijft echter weinig over. Maar het water stroomt hier nog altijd even snel voorbij. Via de Beekstraat belanden we in „Plas“. Werp vooral een waarderende blik op het laatmiddeleeuwse hoekhuis aan je rechterzijde vooraleer je de baan Malderen-Steenhuffel oversteekt en via „Heide“ en de Steenhuffelse „Meir“ opnieuw op de Centrale Leirekensroute belandt. Even opletten hier, want dag in dag uit gegarandeerd veel volk op de fiets. Maar amper een kleine kilometer verder verlaat je deze fietsautostrade alweer en begin je aan het zuidelijke gedeelte van de tocht.

Rond Merchtem

Het landschap is nu volledig open. Maisvelden zover het oog reikt. Langs aangenaam bereidbare wegen gaat het tot in de wijk Terlinden, vervolgens Breestraten waar de route voortdurend noordzuid laveert om

via de enorme Robbroekhoeve en de Meuzegemse Hoek aan de Medardus & Gildarda kerk van Rossem uit te komen. Het is er opvallend verlaten en stil. Eén enkele buizerd zweeft hoog boven de Grote Dries. Vlaanderen op een zondagnamiddag. Intens genietend van zo een bijna-religieus moment fietsen we zwijgend verder. Tot we aan de grote baan Wolvertem-Steenhuffel belanden die we noodgedwongen een eindje moeten volgen. Een modderig smal paadje naar rechts leidt je evenwel door de drassige weiden terug naar onze Molenbeek. We ontdekken er de resten en het huis van de 18de eeuwse Marselaersmolen. Meteen de laatste etappe van de Molenbeekroute, want 2 Km verder noordwaarts en na de oversteek van de baan Steenhuffel-Merchtem ben je alweer op de veelzijdige Leirekensroute waar je voor een welverdiende koffie alle kanten uit kunt: naar rechts naar het vertrekpunt aan Leiregemstatie of naar links naar Peizegem en zijn terrasjes.

NOG EENS ALLES IN EEN PALMGLAS:

Aantal kilometer: 31

Bodem-relief: Een goed berijdbare en afwisselende tocht. Vlak over het ganse traject.

Bewegwijzering: Vlot gebaliseerd door de klassieke witte zeshoekige plaatjes.

Te bereiken: De aangewezen startplaats is Leirekenstatie/Steenhuffel (ruime parkeerplaats). Gemakkelijk te bereiken via A12 – afrit Londerzeel.

Logistiek: Niet zo denderend. In het noordelijk gedeelte kan je via een ommetje van 2 Km terecht in Malderen. Halverwege (op de Leirekensroute) wordt het Peizegem of Steenhuffel. Het zuiden is gegarandeerd „HF“ (=Horeca-Free).

Informatie: Toerisme Vlaams Brabant. Provincieplein, 1 te 3010 Leuven. Tel 016/ 26 76 20 of toerisme@vl-brabant.be

FMK-waardering: Goed berijdbare, rustige tocht. Het uiterste noorden en uiterste zuiden zijn mooie stukjes Vlaanderen. Het vrij veel oversteken van secundaire wegen is een minpunt(je). De Leirekensroute is ten allen tijde vrij druk befietst. Omwille van de terrasjes? Het is niet uitgesloten want wie langs de Molenbeekroute een comfortabele rustplaats zoekt, moet dit noodgedwongen langsheen deze centrale as doen.